

Veroton torppa

AAPO. Me toiset, niin kauan kuin viivymme kotomme rakkaissa nurkissa ja olemme naimattomia miehiä, teemme talon työtä, syömme talon ruokaa ja saamme talosta vaatteet. Kuun ensimmäinen maanantai, paitsi kylvö- ja leikkuu-aikana, olkoon aina oma päivämme, mutta tulkoon meille silloinkin talosta ruoka. Vuosittain antakoon talo meille kullekin puolen tynnyrin kauroja kylvöön, ja vuosittain olkoon meillä valta raketa yhteishuhta, jonka suuruus on vähintäkin kolmen tynnyrin ala. Näin ovat tuumani kotomme ja naimattomuuden kannalta. Mutta minä tiedän, ettei yksikään meistä kernaasti siirry Jukolan armaitten alojen vaiheilta pois, ja eihän pakoita siihen tilamme ahtaus, vaan onpa väljyyttä seitsemälle veljelle näillä mantereilla. Mutta hän, joka aikaa voitain tuntisi halun perustamaan itsellensä oman asunnon ja perheen eikä kuitenkaan mieli tässä lain voimalla ja maamittarikustannuksilla käydä pirstoilemaan taloa, eikö taitaisi hän tyytyä seuraavaan etuun? Periköön hän talosta kappaleen maata, johon hän rakentaa huoneensa ja pellot sen ympärille. Saakoon hän myös osaksensa jonkunmoisen niittulohon, ja olkoon hänellä valta raivata itsellensä metsästä heinämaata lisäksi, niin että voi elättää pari hevosta ja neljä, viisi nautaa. Ja ilman yhtään veroa ja ulostekoa viljelköön tilaansa ja nauttikoon sen tuotteita niin hän kuin hänen lapsensa, eleskellen rauhassa omalla pohjallansa.

Aleksis Kivi, Seitsemän veljestä (1. luku)